

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie z zażalenia W. R. i jego pełnomocnika,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 24 stycznia 2022 r.
wniosku Sądu Rejonowego w L.
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.

UZASADNIENIE

W. R. złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstw przez sędziów i referendarzy orzekających w Sądzie Rejonowym w L. (k. 1-2).

Prokurator Prokuratury Rejonowej w L. w dniu 7 września 2021 r. wydał postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa „w sprawie zaistniałego w bliżej nieustalonym okresie czasu od 2019 r. do 2021 r., w L. przekroczenia uprawnień przez ustalonych sędziów i referendarzy sądowych orzekających w Sądzie Rejonowym w L., co polegać miało na bezprawnym wydawaniu orzeczeń, a także przekroczenia uprawnień przez sędziów sprawujących nadzór nad Sądem Rejonowym w L., co stanowiło działanie na szkodę interesu publicznego rozumianego jako prawo do rzetelnego procesu oraz prywatnego W. R.,

tj. o czyn określony w art. 231 § 1 k.k.

wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.)” (k. 79-80).

Na to postanowienie zażalenie złożył W. R. i jego pełnomocnik, zaskarżając je w całości.

Sąd Rejonowy w L. właściwy do rozpoznania sprawy z zażalenia W. R., postanowieniem z dnia 23 grudnia 2021 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o jej przekazanie innemu sądowi równorzędnemu, motywując to faktem, iż sprawa będąca przedmiotem postępowania dotyczy zachowań sędziów i referendarzy orzekających w Sądzie Rejonowym w L. oraz sędziów sprawujących nadzór nad tym Sadem, podejrzewanych przez skarżącego o popełnienie przestępstw.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w L., sprawa bowiem dotyczy zachowań sędziów i referendarzy tego Sądu, podejrzewanych o wydawanie orzeczeń z rażącym złamaniem przepisów prawa oraz sędziów sprawujących nadzór nad tym Sadem.

Taka sytuacja bezsprzecznie w odbiorze społecznym mogłaby wywołać przekonanie o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów Sądu Rejonowego w L.

W związku z tym, Sąd Najwyższy w pełni podzielając argumentację sądu występującego zawartą w uzasadnieniu postanowienia, przekazał sprawę dotyczącą zażalenia W. R. i jego pełnomocnika Sądowi Rejonowemu w G., jako równorzędnemu Sądowi Rejonowemu w L.